

Superman returns

Mainstream film med kristne træk og symboler

Af Jes Nysten

Hos nogle vækker det sikkert store forventninger; andre er ganske givet fuldstændig ligeglade, for hvordan i al verden kan denne efterhånden 60-årige tegneseriefigur i den fjollede dragt stadig gøre krav på opmærksomhed? Spørgsmålet er relevant, men vi kan ikke komme udenom Superman, hvis vi vil have en fornemmelse af en vigtig del af vores fælles kommercielle mytologi, der trækker kraftigt på kristne forestillinger, og det gør ikke mindst denne nyeste i rækken af Superman-film.

Superman har været væk fra Metropolis i fem år - og savnet i den grad af byen som helhed og i særdeleshed af Lois Lane, journalisten på avisen Daily Globe. Hun og Clark Kent

alias Superman var forelskede i hinanden, men for ham var pligten til at redde verden større end følelserne. I mellemtiden har hun skrevet den Pulitzer-pris-belønnede artikel "Hvorfor verden ikke har brug for Superman", er blevet forlovet og har en søn, der er omkring 5 år (hm, hm), mens Superman har været hjemme i Ensomhedens Fort på Nordpolen, hvor hans udødelige rum-far Jor-El atter indgyder ham mod og visdom - og sender ham tilbage til jorden med ordene "du er ikke én af dem" og "faderen bliver som sønnen, og sønnen bliver som faderen". Så er vi på sporet!

Savnet har Superman som sagt været, for verden er blevet mere kompliceret og voldelig. Ærkeskurken Lex Luthor er blevet løsladt før tid - pga. god opførsel - og når Lex er ude, er verden i fare. Men så er der jo Supermans menneskelige, alt for menneskelige alter ego, fumlehovedet Clark Kent, som ingen øjensynlig har savnet i de fem år - mindst af alt selvfølgelig Lois. Han dukker bare op en dag på redaktionen. "Hej med dig!"

Da vi endelig har fået sceneriet og personerne på plads, udvikler filmen sig konventionelt og forudsigeligt. Filmen er for lang og uinspireret. Skuespilleren Brandon Rouths udgave af Superman virker stiv og uden dynamik. Filmen er tilegnet den 'rigtige' Superman, spillet af Christopher Reeve. Lex Luther spilles denne gang af Kevin Spacey, der gør Lex for sofistikeret og kontrolleret.

Det virkelig interessante og forbløffende i "Superman returns" er de mange tydelige kristne træk og symboler, der anvendes, selv om dette er såkaldt mainstream film, der skal tiltale det størst mulige publikum. Der er flere af disse træk end i tidligere Superman-film, og de kommer fra det førnævnte citat af rum-faderen Jor-El over korsfæstelse og død til genopstandelse. Det afgørende nye er, at Lois' søn naturligvis er 'den rigtige søn'. Derfor slutter filmen også med Superman siddende ved drengens seng, og vi hører faderens stemme gentage: "Faderen bliver som sønnen, og sønnen bliver som faderen". Magten gives videre! Dette får ekstra tyngde og patos, da stemmen tilhører Marlon Brando, der oprindeligt spillede Jor-El, hvilket i sig selv er et eksempel på genopstandelse!

Jeg vil anbefale, at man ser filmen for at blive opdateret på dette særprægede stykke mytologi, men jeg vil mene, at det vil kræve megen kreativitet og tilskæring, hvis man skal bruge den som oplæg til en diskussion af kristne temaer.

USA 2006 - Instr.: Bryan Singer - Manus: Michael Dougherty, Dan Harris - Medv.: Brandon Routh (Clark Kent/Superman), Kate Bosworth (Lois Lane), Kevin Spacey (Lex Luthor), James Marsden (Richard White), Frank Langella (Perry White), Sam Huntington (Jimmy Olsen), Eva Marie Saint (Martha Kent) - 154 min. - Dansk biografpremiere d. 4/8 2006 og på DVD d. 11/12 - Udlejning / Pressebilleder: Sandrew/Metronome - Tilladt for børn over 11 år

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=5990&area=1>

<http://www.theguardian.com/film/2006/jul/16/philipfrench>

<http://www.nysun.com/arts/superhero-to-cheer-about/35012/>

<http://www.spiritualityandpractice.com/films/reviews/view/15724>